

ΟΧΙ στα Δώρα των δημοσίων υπαλλήλων, είπε για δεύτερη φορά το ΣτΕ

**Οι δημόσιοι υπάλληλοι μπορούν να ζουν αξιοπρεπώς και χωρίς τα Δώρα,
το βασικό του σκεπτικό!!**

**Η απόφαση 1201/2026 ΟΛΣτΕ επανέλαβε δυστυχώς το σκεπτικό
της απόφασης 1307/2019 (Πρόεδρος κ. Σακελλαροπούλου)
που είχε ανατρέψει τις θετικές αποφάσεις
υπέρ τής επαναχορήγησης των Δώρων**

Τα 5 βασικά σημεία τής απόφασης:

- 1-Οι δ/υ έχουν ετήσια αύξηση του μισθού τους ισόποση με την εκάστοτε ονομαστική αύξηση του κατώτατου μισθού (σκέψη 35)**
- 2-Οι δ/υ έχουν διαθέσιμο εισόδημα πάνω από το όριο τής φτώχειας (10.850 €) (σκέψη 36)**
- 3-Με τη χορήγηση των 3 Δώρων-Επιδομάτων θα ανατραπεί η δημοσιονομική ευστάθεια της χώρας (σκέψη 43)**
- 4-Οι δ/υ-ένστολοι μπορούν να ζουν αξιοπρεπώς και χωρίς τα Δώρα (σκέψη 45)**
- 5-Οι δ/υ έχουν τη μονιμότητα και απολύονται με αυστηρές προϋποθέσεις (σκέψη 47)**

Δύο μήνες μετά τη δημοσίευση του ν. 5313/2026 (ΦΕΚ Α 102), με τον οποίο αυξήθηκαν μέχρι και 100% οι μισθοί Μητροπολιτών, δικαστών, υπαλλήλων της Προεδρίας της Δημοκρατίας και Ανεξαρτήτων Αρχών, η Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας έκρινε δυστυχώς στις 19-8-2026 ότι ο μνημονιακός νόμος 4093/2012 της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, με Υπουργό Οικονομικών τον κ.Ιωάννη Στουρνάρα που κατήργησε τα τρία Δώρα-Επιδόματα, είναι σύμφωνος με το Σύνταγμα και συμβατός με τις Διεθνείς Συμβάσεις που δεσμεύουν τη χώρα! Είχε προηγηθεί προ μηνός η δήλωση του κεντρικού τραπεζίτη που εξέπληξε το πανελλήνιο ότι «η αναβίωση των Δώρων συνιστά τρέλα»!!

Με την υπ' αριθ. 1201/2026 απόφαση, η Ολομέλεια του ΣτΕ αποφάνθηκε ότι για δημοσιονομικούς λόγους δεν πρέπει να επαναχορηγηθούν τα Δώρα στους δημοσίους υπαλλήλους, χωρίς τα οποία μάλιστα μπορούν να διαβιώσουν αξιοπρεπώς! Επανέλαβε δηλαδή το πρωτοφανές σκεπτικό Σακελλαροπούλου που με την υπ' αριθ. 1307/2019 απόφαση ΟλΣτΕ είχε αναφερθεί ότι *«Οι δημόσιοι υπάλληλοι μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς και χωρίς τα Δώρα»*.

Η πλειοψηφία των Δικαστών του Ανωτάτου Ακυρωτικού δέχθηκε δυστυχώς την επιχειρηματολογία για το δημοσιονομικό κόστος. Το σκεπτικό όλων των αποφάσεων των τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων που έκριναν συνταγματική την κατάργηση των Δώρων για δημοσίους υπαλλήλους και συνταξιούχους είναι δύσκολα αναστρέψιμο. Οι περισσότερες εξ αυτών έχουν άλλωστε εκδοθεί μετά την «έξοδο της χώρας από τα Μνημόνια» όπως υποστηρίζουν και οι βασικοί εκπρόσωποι των μνημονιακών κομμάτων.

Είχαμε εξ αρχής δηλώσει ότι δύσκολα θα μπορούσε να ανατραπεί η υπ' αριθ. 1307/2019 απόφαση ΟλΣτΕ, που με Πρόεδρο την κα Σακελλαροπούλου, είχε την πιο σκληρή θεσμικά και δικαστικά επιχειρηματολογία κατά της επαναχορήγησης των Δώρων στους δημοσίους υπαλλήλους.

Όπως είχαμε αναφέρει με ανακοινώσεις μας, το εγχείρημα της ΑΔΕΔΥ που προκάλεσε τη νέα πιλοτική δίκη για τα Δώρα ήταν σημαντικό, αλλά ταυτόχρονα παράτολμο και ριψοκίνδυνο γιατί υπήρχε ο κίνδυνος να επαναληφθεί το απαράδεκτο σκεπτικό της απόφασης Σακελλαροπούλου (1307/2019) ότι: *«Οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, ακόμη και μετά την κατάργηση των επίμαχων επιδομάτων, εξασφαλίζουν αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης τόσο σε σχέση με όσους διαβιών στα όρια της φτώχειας όσο και με όσους απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα με τον κατώτατο βασικό μισθό και ημερομίσθιο»*.

Δυστυχώς επαληθευτήκαμε!

Το Ανώτατο Δικαστήριο, με μια πρωτοφανή και απαράδεκτη για σύγχρονη κοινωνία σκέψη, έκρινε ότι *«...Ούτε, τέλος, προκύπτει από τα προεκτεθέντα ότι από την μη χορήγηση των επίμαχων επιδομάτων συντρέχει περίπτωση να τεθεί σε κίνδυνο η αξιοπρεπής διαβίωση του μισθοδοτούμενου»*, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στη σκέψη 45 της απόφασης.

I. Το ιστορικό της υπόθεσης

Δυστυχώς η Ελληνική Δικαιοσύνη στάθηκε πολλές φορές αρνητικά στην επαναχορήγηση των Δώρων στους δημοσίους υπαλλήλους. Όπως είναι γνωστό, τα Ανώτατα Δικαστήρια τής χώρας νομιμοποίησαν τις μνημονιακές περικοπές των συντάξεων, καθώς και την κατάργηση της 13ης και 14ης σύνταξης για όλους τους συνταξιούχους και του 13ου και 14ου μισθού για τους εν ενεργεία δημοσίους υπαλλήλους.

Το 2019, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας υπό την προεδρεία της κας Αικ. Σακελλαροπούλου, με δέκα (10) αποφάσεις (υπ' αριθ. 1307-1316/2019), έκρινε αμετάκλητα ότι οι εν ενεργεία δημόσιοι υπάλληλοι όλων των κατηγοριών ΔΕΝ δικαιούνται να λαμβάνουν Δώρο Χριστουγέννων, Δώρο Πάσχα και Επίδομα Αδείας!!

Με τις υπ' αριθ. 1307-1316/2019 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ έκλεισε η ελπίδα χιλιάδων εν ενεργεία μονίμων δημοσίων υπαλλήλων (αλλά και των με σύμβαση αορίστου και ορισμένου χρόνου) για την επιστροφή των αναδρομικών Δώρων-Επιδομάτων (Χριστουγέννων, Πάσχα και Αδείας) για τη χρονική περίοδο από 1-1-2013 έως και 31-12-2018 καθώς και την επαναθέσπισή τους από 1-1-2019 και εφεξής.

Δυστυχώς, η πλειοψηφία του Ανωτάτου Ακυρωτικού, υπό την προεδρία της κας Αικ.Σακελλαροπούλου, επανέλαβε, σχεδόν ολόκληρο, το σκεπτικό περί δημοσιονομικού κόστους, όπως είχε διατυπωθεί στην υπ' αριθ. 668/2012 απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ, με Πρόεδρο τότε τον κ.Παναγιώτη Πικραμένο, πρώην Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που είχε κρίνει κατά πλειοψηφία όλες τις περικοπές των συντάξεων καθώς και τη δραστική μείωση των Δώρων-Επιδομάτων του α' Μνημονίου ως νόμιμες, συνταγματικές και συμβατές με τις Διεθνείς Συμβάσεις που δεσμεύουν τη χώρα!!

Στην ουσία, οι αποφάσεις αυτές της Ολομέλειας του ΣΤΕ, με την προεδρία της κας Σακελλαροπούλου, ανέτρεψαν ισάριθμες (υπ' αριθ. 2626-2635/2018) αποφάσεις που είχε εκδώσει το ΣΤ' Τμήμα του (Πρόεδρος κα Μ.Καραμανώφ), οι οποίες είχαν κρίνει ότι οι περικοπές των Δώρων-Επιδομάτων των δημοσίων υπαλλήλων αντίκεινται στα άρθρα 25 και 4 του Συντάγματος και στις απορρέουσες από αυτά αρχές τής ισότητας και της αναλογικότητας. Οι δε εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου υπεραμύνθηκαν των μνημονιακών περικοπών(!) και τάχθηκαν υπέρ της ...συνταγματικότητας(!) των νόμων Σαμαρά-Βενιζέλου που τις επέβαλε.

Ανατρέποντας το σκεπτικό αυτό, η Ολομέλεια του ΣΤΕ, με τις 1307-1316/2019 αποφάσεις και τώρα με την 1201/2026, και προτάσσοντας αυστηρώς δημοσιονομικά κριτήρια, κατέληξε ότι τα Δώρα-Επιδόματα, που για δεκαετίες ελάμβαναν οι εν ενεργεία μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι και στήριζαν τόσο το πενιχρό εισόδημά τους όσο και τις τοπικές κοινωνίες, δεν πρέπει εφεξής να καταβάλλονται!

Έτσι, ενώ το πολιτικό προσωπικό της χώρας διατείνεται, εμπαίζοντας τον πολύπαθο λαό μας, ότι δήθεν από τον Αύγουστο του 2018 έχουμε εξέλθει από τα Μνημόνια, με την νέα 1201/2026 απόφαση, όπως και με τις υπ' αριθ. 1307-1316/2019 αποφάσεις της, η Ολομέλεια του ΣΤΕ έστειλε μήνυμα ότι οι μνημονιακές πολιτικές που κατήργησαν ή περιόρισαν κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις ενός ολόκληρου αιώνα, θα συνεχίσουν να ισχύουν!

II. Τα πέντε (5) βασικά σημεία τής απόφασης 1201/2026 ΟΛΣΤΕ

Τα πέντε (5) βασικά σημεία στο σκεπτικό τής υπ' αριθ. 1201/2026 απόφασης ΟΛΣΤΕ που δυστυχώς έβαλε τέλος στο αίτημα των δημοσίων υπαλλήλων και ενστόλων για επαναφορά των τριών Δώρων-Επιδομάτων, είναι τα εξής:

1-Οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν ετήσια αύξηση του μισθού τους ισόποση με την εκάστοτε ονομαστική αύξηση του κατώτατου μισθού.

Πιο συγκεκριμένα, στη σκέψη 35, η 1201/2026 απόφαση αναφέρει τα εξής: «35.Επειδή, *παραλλήλως προς τ' ανωτέρω ο Έλληνας νομοθέτης (...) με το άρθρο 14 του ίδιου ν. 5163/2024 ... θέσπισε τις εξής πάγιες ρυθμίσεις για το προσωπικό του δημόσιου τομέα: «1.Από το έτος 2026 και εξής, οι βασικοί μισθοί των μισθολογικών κλιμακίων του προσωπικού του δημόσιου τομέα, όπως αυτοί έχουν διαμορφωθεί την 31η.12.2025, ... προσαυξάνονται ισόποσα με την εκάστοτε ονομαστική αύξηση του κατώτατου μισθού... 2.Η προσαύξηση της παρ. 1 είναι σταθερή και προστίθεται στους βασικούς μισθούς κάθε κατηγορίας προσωπικού (...)*».

2-Οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν διαθέσιμο εισόδημα πάνω από το όριο τής φτώχειας (10.850 €)

Συγκεκριμένα στη σκέψη 36 αναφέρεται ότι: «36. Επειδή, τέλος, το εναγόμενο Δημόσιο επικαλείται το από 16.4.2025 έγγραφο με τίτλο «Κίνδυνος φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού – Έρευνα εισοδήματος και συνθηκών

διαβίωσης των νοικοκυριών: έτος 2024 (περίοδος αναφοράς εισοδήματος: έτος 2023)» της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (...). Σύμφωνα με το έγγραφο αυτό, το όριο κινδύνου («κατώφλι») φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις (...) είχε διαμορφωθεί κατά τα έτη 2015 έως 2024 στα 6.510 ευρώ ετησίως για μονοπρόσωπο νοικοκυριό και σε 13.671 ευρώ για νοικοκυριά με δύο ενήλικες και δύο εξαρτώμενα παιδιά ηλικίας κάτω των 14 ετών. Σύμφωνα με το εν λόγω έγγραφο το όριο κινδύνου φτώχειας ορίζεται στο 60% του διαμέσου συνολικού ισοδυνάμου διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, το οποίο εκτιμήθηκε σε 10.850 ευρώ, ενώ το μέσο ετήσιο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών της Χώρας εκτιμήθηκε σε 20.103 ευρώ.».

3-Με τη χορήγηση των τριών Δώρων-Επιδομάτων θα ανατραπεί η δημοσιονομική ευστάθεια της χώρας

Ειδικότερα στη σκέψη 43 αναφέρεται ότι: «43.Επειδή, το εναγόμενο Δημόσιο ισχυρίζεται ... ότι με βάση τα στοιχεία του έτους 2024, υπολογίζεται ότι από την τυχόν ευδοκίμηση της κρινομένης αγωγής και την επακόλουθη υποχρέωση να προβλεφθούν νομοθετικώς τα επιδόματα εορτών και αδείας στους εργαζομένους του δημοσίου τομέα, το πάγιο, επί πλέον κόστος των δημοσιονομικών συνεπειών θα ανέλθει στο ποσό των 2,68 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Το Δημόσιο θέτει επίσης υπ' όψιν του Δικαστηρίου ότι ένα τέτοιο ποσό ετήσιας, επί πλέον εκροής υπερβαίνει το εκτιμώμενο για το 2025 προϊόν του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ), το οποίο προβλέπεται ότι θα ανέλθει σε 2,24 δισεκατομμύρια ευρώ για το έτος 2025... Συμπερασματικά, σύμφωνα με το Δημόσιο, από την μη τήρηση των εθνικών δεσμεύσεων για τους ετησίους στόχους δαπανών, η οποία θα προκύψει αναγκαίως εξ αυτού, θ'ανατραπεί η δημοσιονομική ευστάθεια της Χώρας με κίνδυνο να κινηθούν κατ'αυτής οι σχετικές δυσμενείς διαδικασίες που προβλέπονται από το δημοσιονομικό κανονιστικό πλαίσιο της Ε.Ε.».

4-Οι δημόσιοι υπάλληλοι-ένστολοι μπορούν να ζουν αξιοπρεπώς και χωρίς τα Δώρα

Στη σκέψη 45 αναφέρεται ότι: «45.Επειδή, από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι ο νομοθέτης του νόμου 4354/2015 επιδίωξε, με την επί νέων βάσεων αναδιάρθρωση του γενικού μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, να επιτύχει περισσότερο αποδοτική χρήση των διαθεσίμων προς τούτο, αλλά και πεπερασμένων ταυτόχρονα, οικονομικών πόρων, ..., ενώ υπήρξε φειδωλός στην

χορήγηση οριζοντίων παροχών αδιαφοροποίητα στο σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων. Από την ίδια αντίληψη εμφορείται, άλλωστε, και ο νομοθέτης των νόμων 5045/2023 και 5164/2024, κατά το μέρος που δεν χορήγησε εκ νέου τα επίμαχα επιδόματα, τελώντας σε γνώση των δεσμεύσεων που ανέλαμβανε η Χώρα και επιβεβαιώνοντας προδήλως την σχετική εκτίμησή του (πρβλ. ΟλΣτΕ 148/2024). Η ρύθμιση με τους νόμους αυτούς του γενικού μισθολογικού καθεστώτος των δημοσίων υπαλλήλων αποτελεί ταυτόχρονα και επί μέρους πτυχή συνόλου πολιτικών οι οποίες ιεραρχούνται (με τρόπο ο οποίος υπόκειται σε οριακό δικαστικό έλεγχο) και αποτιμώνται στα κατά καιρούς ισχύσαντα Μεσοπρόθεσμα Πλαίσια, κινείται δε η προκαλούμενη από αυτήν επιβάρυνση εντός των δημοσιονομικών πλαισίων. Αλλά και τα διάφορα παράλληλα μέτρα μισθολογικού ή φορολογικού χαρακτήρα, που λήφθηκαν κατά την κρίσιμη περίοδο σε σχέση με αποδοχές δημοσίων υπαλλήλων ή λειτουργών (βλ. ανωτ. σκ. 23-24), κινούνται και αυτά εντός των ανωτέρω πλαισίων. Δικαιολογείται, συνεπώς, η διαχρονική στάση αυτή του νομοθέτη και από λόγους δημοσίου συμφέροντος, αναγόμενους στην δημοσιονομική ευστάθεια της Χώρας, αν ληφθεί υπ' όψιν - στο πλαίσιο του οριακού δικαστικού ελέγχου- η τάξη μεγέθους ... της πάνιας, επί πλέον επιβαρύνσεως, την οποίαν θα συνεπαγόταν η χορήγηση αδιαφοροποίητα στο σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων μιας παροχής τέτοιου ύψους (δύο επί πλέον βασικών μισθών ετησίως). Τούτο δε, ανεξαρτήτως του ακριβούς ποσού, στο οποίο θα ανερχόταν εν τέλει η επιβάρυνση αυτή, όπως εκτίθεται στις αμέσως προηγούμενες σκέψεις. Δεν συντρέχει, επομένως, παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, όπως αβασίμως προβάλλεται ούτε και επιβαλλόταν από μόνη την λήξη της οικονομικής κρίσεως, όπως αβασίμως επίσης προβάλλεται, η επαναφορά των επιδομάτων ή, έστω, η εξέταση του ενδεχομένου να θεσπισθούν αυτά εκ νέου. Ούτε, τέλος, προκύπτει από τα προεκτεθέντα ότι από την μη χορήγηση των επιμέσων επιδομάτων συντρέχει περίπτωση να τεθεί σε κίνδυνο η αξιοπρεπής διαβίωση του μισθοδοτουμένου, με βάση τους γενικούς ορισμούς των άρ. 7 επ. ν. 4354/2015, προσωπικού. Κατόπιν τούτων η αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη και κατά το μέρος αυτό, διότι ουδεμία αντισυνταγματική παράλειψη συνέτρεξε.».

5-Οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν τη μονιμότητα και απολύονται με αυστηρές προϋποθέσεις.

Συγκεκριμένα στη σκέψη 47 αναφέρεται ότι: «47.Επειδή, οι δημόσιοι υπάλληλοι τελούν εκ του Συντάγματος (άρθρο 103) σε ιδιαίτερο καθεστώς υπηρεσιακής σταδιοδρομίας, ..., με εγγυήσεις που διασφαλίζουν την αξιοκρατική επιλογή για την είσοδό τους στην υπηρεσία, την μονιμότητα - η οποία επιτρέπει την απόλυσή τους υπό αυστηρές προϋποθέσεις - την υπηρεσιακή εξέλιξη, την υπηρεσιακή εκπαίδευση ..., τις άδειες (π.χ. άδειες διευκολύνσεων, ειδικές άδειες...), την κινητικότητα και τις μετατάξεις (...), την κατάστρωση πειθαρχικής διαδικασίας με ειδικές ρυθμίσεις ... Υπό το ανωτέρω συνταγματικό και νομοθετικό πλαίσιο είναι προφανές ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν τελούν υπό τις ίδιες ή, έστω, παρόμοιες συνθήκες παροχής των υπηρεσιών τους με τους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα (βλ. ΑΕΔ 2/2012), τούτο έχει δε ως συνέπεια η νομοθετική μεταχείριση των υπαλλήλων της πρώτης κατηγορίας, ως προς την μη πρόβλεψη γι' αυτούς των επιμάχων επιδομάτων, να μην παραβιάζει την συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας... Αποτελεί δε επαρκές διαφοροποιητικό στοιχείο μεταξύ των δύο κατηγοριών, σύμφωνα άλλωστε και με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 παρ. 1 της Οδηγίας 2022/2041, το γεγονός ότι το ζήτημα της διαρθρώσεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων και του καθορισμού του ύψους τους (και για τον κατώτατο μισθό), έχει άμεσες και δυνητικά σημαντικές επιπτώσεις στην δημοσιονομική κατάσταση των Φορέων Γενικής Κυβέρνησης και - κατ' επέκτασιν- στην δημοσιονομική ευστάθεια του Κράτους. Συνεπώς, η παράμετρος αυτή θεμιτώς λαμβάνεται υπ' όψιν από τον νομοθέτη και δεν συντρέχει εν προκειμένω ... παράβαση ούτε του άρθρου 6 της Οδηγίας ούτε της αρχής της ισότητας....».

Μετά την έκδοση της υπ' αριθ. 1201/2026 απόφασης ΟλΣΤΕ, το ζήτημα της επαναβίωσης των τριών Δώρων-Επιδομάτων φαίνεται ότι έκλεισε οριστικά για τους δημοσίους υπαλλήλους αλλά και για τους συνταξιούχους.

Η σημερινή κυβέρνηση, που πολέμησε λυσσώδως ενώπιον του ΣΤΕ την απόλυτα τεκμηριωμένη θέση των δημοσιοϋπαλληλικών Οργανώσεων για μόνιμη επαναφορά των Δώρων, πέτυχε δυστυχώς τον στόχο της. Οι ανώτατοι Δικαστές, με δημοσιονομικά επιχειρήματα μόνο(!), δέχτηκαν ολόκληρη την επιχειρηματολογία τής κυβέρνησης και απέρριψαν το δικαιολογημένο αίτημα για την επαναφορά των Δώρων-Επιδομάτων.

Τώρα η μόνη λύση που απομένει, μετά τις απορριπτικές αποφάσεις του 2019 και του 2026, είναι η πολιτική και νομοθετική. Όμως, αν κρίνουμε από τις

πρόσφατες εξαγγελίες τού πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης στις 5-9-2026, η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει τέτοια διάθεση, αλλά σθεναρά την αποκλείει. Ο κ.πρωθυπουργός στις εξαγγελίες του υποσχέθηκε στους δημοσίους υπαλλήλους επίδομα ύψους 500 € μεικτά(!) και μάλιστα τον Δεκέμβριο του 2027!

Ένας ιστορικός θεσμός, που στήριξε διαχρονικά το εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων και των ενστόλων και εξασφάλισε μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή ζωή, φαίνεται ότι, με επιλογή των μνημονιακών κυβερνήσεων που κατήργησαν τα Δώρα και τη συνδρομή δυστυχώς και της Ανωτάτης Δικαιοσύνης, αποτελεί -τουλάχιστον για το ορατό μέλλον- παρελθόν...

Αλέξης Π. Μητρόπουλος

Καθηγητής-Πρόεδρος ΕΝΥΠΕΚΚ